

"...החיידוש הגדול של עם-ישראל בעולם, הוא היכולת שלו לחיות חיי עם של "ממלכת כהנים וגוי קדוש". גוי מלשון גוויה, גוף. גם הגוף הוא קדוש, "והייתם לי סגולה מכל העמים כי לי כל הארץ" גם הארציות היא ארץ הקודש, ארציות של קדושה...

... דוד ושלמה, שניהם היו אנשי קודש עליונים, שניהם נביאים, שניהם ראשי סנהדרין, שניהם חסידים וקדושים, שניהם מנהלים ממלכה עשירה, שלמה וחזקה. דוד מנהל מלחמות גדולות, שלמה עסוק בהפרחה כלכלית נפלאה, והכל בהרמוניה... היה גשר מארמון המלוכה (בטרמינולוגיה המודרנית נקרא לזה משרדי- הממשלה) ובין בית המקדש, ושלמה המלך היה הולך מכאן לשם ומשם לכאן... דווקא ממקור הקודש העליון הולכים ומתבארים כל ענייני הממלכה. באחדות אין סתירה, הלוך ושוב, ושוב והלוך, הכל בשלמות ובהרמוניה, הקודש והחול אחד הם... אחרי אלפיים שנה הגיע זמן לחזור לארץ-ישראל ולבנות כאן מדינה שבה הקודש והחול מחוברים. ימי דוד ושלמה הם הימים הגדולים שביססו את הבירור האמיתי של זהותנו. וחזרנו לכאן, לארץ ישראל, על מנת לחולל את הפלא הזה ולחדש ימינו כקדם, כבימי דוד ושלמה- ואף יותר מכך! מי עמל להשגת מגמה גדולה זו היום? העולם החרדי? על-פי ראייתנו, אם נלמד תורה החול יעשה מאליו, "ורעו זרים צאנך ובנו בני נכר חומותיך", צריך ללמוד תורה והכל יסתדר. זו אינה אחדות הקודש והחול.

מי יעשה זאת? הציבור החילוני הסבור ש"כוחי ועוצם ידי עשה לי את החיל הזה" בשכחת שם ה' הנותן להם כוח לעשות חיל?

מי יופיע בעם-ישראל את אחדות הקודש והחול? אנשים שהם קצת דתיים וקצת חילונים? אנשים בינוניים שחובשים כיפה אך עולמם הפנימי, מאוויי נפשם ואורח חייהם, נעוץ כולו בהשבת "איכות החיים" החמרית?!

האם מסוגלים אנו להעמיד בתוכנו דור של אנשים שחיים באופן פנימי בעולם של קדושה, ברוממות ודבקות מתוך הכרה, מתוך יראת שמים גדולה, ודווקא מתוך כך עסוקים הם בעוז בבניין עולם המעשה?

זוהי פריצת הדרך הגדולה שאמנם כבר נעשו בה צעדים ראשונים, אך אנו עדיין רחוקים מלהופיע אותה בכל מילואה, וזה מוטל עלינו כאן ועכשיו.

...האם פילסנו דרך לבנות מערכות ציבוריות של חברה שגם ענייני החול שלה נעשים מתוך הארת חיים של קודש? האם יצרנו צורת חשיבה שבה כל ענייני הכלכלה, המשפט, התרבות, התקשורת, הפוליטיקה וכו', נבנים ונערכים מתוך עומק דעת תורה? גם כשיש כלכלן דתי, משפטן דתי וכו', חוץ מהעובדה שברמה האישית הוא שומר מצוות, האם המבט המוסרי, הכלכלי המשפטי המדיני וכו' נבנה אצלו מתוך דעת התורה, ותוך מילוי רוחני ב-כוזרי, במהר"ל, ברב קוק וכד'. מהו מקור הדעת המוביל את ענייני המעשה במדינה גם כאשר המובילים הם אנשים דתיים במובן הפרטי?... להביא לאחדות הקודש והחול, זוהי משימה קשה אבל זה תפקידנו..." (הרב אלי סדן "שיטת אלקנה- עת לקום ולעשות!")